

hold til, at jeg tør udtale nogen bestemt Mening i saa Henseende. Jeg vil dog sige, at her i Kjøbenhavn var der i gamle Dage om Natten altid en Vægter tilstede eller skulde være tilstede i Gaden, og da var man sikker paa, at Politiet kom tilstede, naar der forefaldt Noget. Men saaledes er Forholdet ikke nu. Jeg har gjen-tagne Gange selv personlig haft Leilighed til at se Dpløb, Slagsmaal o. desl. passere, og at det varede grumme længe, inden Politiet kom tilstede. Det var kun dette, jeg vilde gjøre opmærksom paa, om man maatte ikke ogsaa der kunde søge efter, om der var Noget at rette; jeg skulde netop ved at sammenligne med Fortiden idetmindste være tilbøjelig til at tro det.

Sold: Jeg vil tillade mig at gjøre en kort Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgreds (Gos). Dette ærede Medlem kom med en Bemærkning om Band- og Brødstraffen, idet han mente, at man i vore Dage saa let smugede den af sig. Jeg tror til en vis Grad, at dette er sandt, men det passer dog ikke under alle Forhold. Det, at en Mand smøger Straffen af sig, er efter min Mening ikke saa forunderligt, navnlig naar En og Anden har begaaet en politisk Forseelse og vælger Band- og Brødstraf istedetfor en langvarigere Fængselsstraf. Jeg taler naturligvis fra et fuldstændigt Ægmandsstandpunkt; jeg hverken er eller giver mig ud for at være Jurist, men det forekommer mig, at vor Lovgivning, og at de Herrer Jurister have en stærk Tendens til at straffe politiske Forseelser over alle Grænser, medens man derimod ligeoverfor andre Forbrydelser, hvoraf jeg betragter det at prygle sin Hustru og mishandle sine Børn som en af de værste, synes at gaa meget lempelig tilværks. Den ærede Jurist mente, at der under vore Forhold ikke kunde være Tale om nogen korporlig Straf eller mere intensiv Straf end den, som findes i de nævnte Lovparagrafer, og hentydede til, at man jo har gjort saa store Indvendinger mod, at man ligeoverfor de Militære maatte bibeholde de korporlige Straffe. Det forekommer mig dog, at der er en mærkelig Forskjel mellem de militære og de civile Straffe. Det er nu altid fremhævet her i Nigsdagen, at, naar man angæles noget over at faae længere varende Straffe lig den Forbrydelse, som bestaar i Mishandling af Hustruen, saa er det, fordi ogsaa hun kommer til at lide derved. Jeg er ganske sikkert en stor Hader af korporlige Straffe under militære Forhold; de have altid for mig staaet som roget af det mest Barbariske, der kunde tænkes, og jeg har ikke kunnet se, at, fordi man straffer en Soldat med Fængsel eller en mere langvarig Straf, Andre da komme til at lide derved, og derfor finder jeg heller ikke, at der er nogen Nødvendighed for der at bruge disse korporlige Straffe. Naar derimod En mishandler

sin Hustru, kommer ganske sikkert, som det er fremhævet, Hustruen til at lide under en langvarig Straf; men hvad er da til Ginder for at bruge korporlig Straf ligeoverfor et saadant Skarnsmenneke, som mishandler Hustru og Børn? De Herrer Jurister bør lægge sig paa Sinde den Stemning, der er i Folket. Der er ingen Tvivl om, at Befolkningen er i Favør af korporlig Straf ligeoverfor saadanne Forhold, som virkelig fortjene det, men den er langtfra i Favør af saa strenge Straffe, som nu bruges ligeoverfor politiske Forseelser; hvor f. Ex. En kan mod Hans Maj. Kongen have udtalt Ord, han ikke mente Noget med, eller En i Nømersgade har udtalt sig i et Dieblisks Hidstighed mod Politimesteren her eller Eignende, ere de Herrer Jurister strax meget ivrige for at faae streng Straf — idetmindste Jurister, som have med de Sager at gjøre. Det er klart, at derved fordarves til en vis Grad den moralske Følelse, som skulde herske hos Folk. For at nævne et Exempel, naar f. Ex. en Mand, vi vistnok alle kende af Navn, Hr. Axel Winther, hvergang han har været inde til en 4 Dages Band og Brød, holder Foredrag og siger: „Nu har jeg igjen været i Crones Pafhus“, saa bibringes der derved Befolkningen den Tanke, at Straffen er uden Betydning. Jeg kan ikke forstaa Andet, end at dette svækker den moralske Følelse, den Agtelse, Folk skal være overfor Domstolene. Men det ligger i de Herrer Juristers Haand at ændre dette. Jeg er enig med den ærede Forespørger i, at der bør gjøres Noget; Overfald er jo blevet en saa almindelig Ting, at vore Hustruer næsten frygte for at gaa paa Gaden alene om Aftenen. Mishandlingen synes jo baade at gaa ud over Mand og Kvinder. Her maa der korporlig Straf til, men jeg kan ikke være med til at anstille nogen Sammenligning mellem de militære Straffe og de civile Straffe i saa Henseende.

M. P. Jensen: Jeg skal kun tillade mig at gjøre en kort Bemærkning, nærmest en Henskylling til den høitærede Justitsminister, nemlig om at tage under Overveelse, om der, forsaavidt der kunde være Anledning til at gjøre Forandring i Straffeloven paa det Omraade, her nærmere er omtalt, ikke ogsaa kunde være Anledning til paa et andet Omraade at foretage Forandring, nemlig saaledes at fassette Straf for Drukkenfab paa offentlig Gade. Jeg tror nemlig, at man, naar man ser hen til Reseraterne i Aviserne om Overfald, tidt vil komme til det Resultat, at den Paagjældende har været drukken. Nu er der ganske vist Straf for Drukkenfab, naar derved begaas Gadeuorden; men jeg tror, at det tillige er nødvendigt og heldigt, naar man ser hen til den overhaandtagende Drukkenfab, som nu græsfer, og den Forargelse, som den giver Anledning til, at der bliver sat Straf for Drukkenfab paa offentlig Gade.